

31 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

† Κυριακή Β' Νηστειῶν.

«Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ».

Ἰπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. (†326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

ᾠχος β', ἑωθινὸν ι'.

(τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

* * * * *

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος Δι-θ.

Θ ε ο ο ο ο ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα

νεν η μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο

νο μα τι Κυ ρι ι ι ου ου **Δ**

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ υ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα

τι Κυ ρι ι ι ου **Δ**

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ο τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η

α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στραπη της Θε ο τητος ^θ ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε
κραυ γα ζον ^θ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι ^Δ

Δόξα. Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. Γα ρ

Ο ρθο δο ξι ας ο φω στηρ ^Δ Εκ κλη σι ας το
στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε ^ρ των μο να στων
η κα λλο νη ^Δ των θε ο λο γων υ περ μα χος α προ
σ μα χη η τος ^ρ Γρη γο ρι ε θαυ μα τωρ γε ^Δ
Θε σα λο νι κη στο καυ χη μα κη ρυ ξ τη ης χα ρι ι
τος ^ρ ι κε τευ ε δι α παν τος ^Δ σω θη ναι τας
ψυ υ χας η η μων ^ρ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο δι η μας γεν νη θεις εκ Παρ θε νου και σταυ ρω

σιν υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα
 να τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δει ξαςως Θε ος μη πα
 ρι δησους ε πλασας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι
 λαν θρω πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν
 σε Θε ο το ο κον πρε σβευ ου σαν υ περ η μων και
 σω ωσον Σω τη ημων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

***

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

*[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἁ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.*

Ἦχος Δι-θ.

Ο ευ σχη η μων Ι ω σηφ α πο του ξυ λου
 κα θε λων το α χραν τον σου Σω ω ω ω ω ω μα σιν
 δο νι κα θα ρα ει λη σας και α ρω ω μα σιν εν
 μνη μα τι και νω κη δευ σας α πε θε το αλ λα τρι η
 με ρος α νε στης Κυ υ ρι ε πα ρε χων τω κο σμω το
 με γα ε ε ε λε ος

Δόξα.

Ταῖς μὲν ῥοφῶσιν ἑνὶ ξίφει παρὰ τὸ μνη
μα ἐπιστάς ὁ ἄγγελος ἐβόησεν ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ ὁ
τα μὲν ῥα τοῖς θνητοῖς ὑπαρχοῦσιν ὁ δὲ ἄ
χριστος δεδιὰ φθορᾶς ἐδειχθη ἄλλοτριος ἄλλ
κραυγᾶσα τε ἀνεστή ὁ κύριος παρῆχων
τὸ κόσμον μέγα ἐεε λέος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντα ὑπερῆνοι ἅπαντα ὑπερῆδοξα
τασα θεοτοκίον ἡ ἀγγελία ἐσφρα
γισμένη καὶ παρθενία φυλάττομένη
Μήτηρ ἐγνωσθῆς ἀψευδῆς θεὸν τεκούσα ἀλη
θινὸν ἅπαντων ἰκετεύεσθαι ψυχᾶς
ἡμῶν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Τὸν λίθον τοῦ μνημάτων σφραγισθῆναι μηκωλύ
ὑ ὑ ὑ ὑ σὰς τὴν πετρᾶν τῆς πίστεως ἅ

να στασπα ρεσ χες πα σι Κυ ρι ε δο ο ο ξα σοι ^Δ
Δόξα.

Tων μαθητων σου ο χορος συν Μυροφο
ροις γυναιξιν αγαλλεται συμφω ω ω ω ω ω νως ^ε
κοινην γαρ εορτην συν αυτοις εορτα αζομεν
εις δοξαν και τιμης της α να στα σε ως και δι αυ
των φιλανθρωπε Κυ υ ρι ε τω λα ω σου πα ρα σχου
το με γα ε ε ε λε ος ^Δ

Και νυν. **Θεοτοχίον.**

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ πα ρ χεις Θε ο
το κε Πα ρ θε νε υ μνη μεν σε ^ε δι α γαρ του εκ σου
σαρκω θε εν τος ο Α δης ηχ μα λω τι σται ο Α
δαμ α να κε κληται ^ε η κα τα ρα νε νε ε κρω ται
η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε θα να α
τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν ^ε δι ο α νυ
μνη ντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι στος ο Θε ος η μων
ο ου τως ευ δο κη σας δο ο ο ξα σοι ^Δ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα ^{u q} τθ θα να α
τθ δε Σω ω τε ρ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα ^{u q} και εξ α δθ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρου σι ^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε ^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθεγγετο ταις μυ ρο φοροις ^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθητε ^{u q} ο Σω τη ρ γαρ ε
ξα νε ε στη τθ μνη μα α τος ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Λ ι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι ^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε ^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Μ υ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υρων

ελ θη σαι προς το μνη μα σθ Σω τερ ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε ^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος ^{u q}

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{u q}

Π ρο σκυ νθ ο μεν Πα τε ε ρα και τον τθ ο τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευμα^{u q} την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε^{u q}

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην^{u q}

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας^{u q} χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα
ζω ης^{v' 22} ι θυ νε προς ταυ την δε^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος^{u q}

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος^{u q (δισ)}

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α^{v' 22} Α λλη
λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. ᾠχος β'.

Μετὰ τὸ πάθος, πορευθεῖσαι ἐν τῷ μνήματι, πρὸς τὸ μυρίσαι, τὸ σῶμά σου αἰ γυναῖκες, Χριστὲ ὁ Θεός, εἶδον Ἀγγέλους ἐν τῷ τάφῳ καὶ ἐξέστησαν· φωνῆς γὰρ ἤκουον ἐξ αὐτῶν, ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

ᾠχος Βου

Ἀντίφωνον Α

Ε ν τῶ οὐρανῶ τα ὁμματα ἐκπέμπω μου

τῆς καρδίας πρὸς σε Σωτηρῶ σῶσον με σηεπιλαμψει

Ε λεησον ἡμας τοὺς πταιόντας σοι πολυα

καθεκαστηνωραν ὦ Χριστέ μὴ καιδος προτελους

τροπους του μετανοει εινσαι

 Δ οξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ

ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην

Α γιω Πνευματι το βασιλευειν πελειτο

αγια ζειν το κινειν την κτισιν Θεοος γαρ

εστιν ομοουσιος Πατρι και λογω
Ἀντίφωνον Β΄

Ειμη οτι Κυριος ην εν ημιν τις
ικανος σωσ φυλαχθηναι εκ του εχθρου α
μακαι ανθρωποκτοου

Τοις οδουσιν αυτων μη παρωσσω τε
τον σονδουλον λεεοντος τροπον κατεμουκι
ου ενται και γαρ οι εχθροι ου μ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευ
ματι και νυν και αι και εις τους αιωνων αι
ωνων αμην

Αγιω Πνευματι ζωαρχιια και γεε
ρασ παντα γαρ τα κτιστα ως Θεος ων δυναμοι συν
τηρει εν Πατρι ιδιου ου δε
Ἀντίφωνον Γ

Οιπε ποιητες επι Κυριον εοι
κασιν ορειτω αγωιοι ουδαμωσ σαλευονται

προσβολαιαις του Βε λι ι αρ

Ε ν α νο μι αις χει ρας αυ των μη εκ τει

να τωσαν οι θει ως ζωντες ου γαρ ε α Χρι στος τη

ρα βδω τον κληρον αυτου

Χ Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ

μα τι και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι προ σπη γα α ζει πα σα

σο φι α εν θεν χα ρις Α α πο στολοις και τοις αθλοις κα τα

στε ε φονται Μα ρ τυ ρες και προ φη η ται ο ρω σι

Τὸ Προκείμενον.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λα ων κυ κλω σει σε

Στίχος α΄. Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με καὶ ρῦσαί με.

Χ Ε ξε γε ρ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω γη

λαων κυ κλω σει σε

Στίχος β'. Ανάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Ξε γερ θη τι Κυ ρι ε ο Θε ος μου

εν προ στα γμα τι ω ε νε τει λω και συ να γω

γη λαων κυ κλω σει σε ε ε

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον

Κυ ρι ο ο ον

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Ι'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κα' 1-14).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐφανέρωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, ἐπὶ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος· ἐφανέρωσε δὲ οὕτως. Ἦσαν ὁμοῦ Σίμων Πέτρος, καὶ Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, καὶ Ναθαναὴλ ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, καὶ οἱ τοῦ Ζεβεδαίου, καὶ ἄλλοι ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο. Λέγει αὐτοῖς Σίμων Πέτρος· Ὑπάγω ἀλιεῦν. Λέγουσιν αὐτῷ· Ἐρχόμεθα καὶ ἡμεῖς σὺν σοί. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ ἐπίασαν οὐδέν. Πρωίας δὲ ἤδη γενομένης ἔστη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν αἰγιαλόν· οὐ μέντοι ἤδειςαν οἱ μαθηταὶ ὅτι Ἰησοῦς ἔστι. Λέγει οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Παιδιά, μή τι προσφάγιον ἔχετε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ· Οὐ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Βάλετε εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τοῦ πλοίου τὸ δίκτυον, καὶ εὐρήσετε. Ἐβαλον οὖν, καὶ οὐκέτι αὐτὸ ἐλκύσαι ἴσχυσαν ἀπὸ τοῦ πλήθους τῶν ἰχθύων. Λέγει οὖν ὁ μαθητῆς ἐκεῖνος, ὃν ἠγάπα ὁ Ἰησοῦς, τῷ Πέτρῳ· Ὁ Κύριός ἐστι. Σίμων οὖν Πέτρος ἀκούσας ὅτι ὁ Κύριός ἐστι, τὸν ἐπενδύτην διεζώσατο· ἦν γὰρ γυμνός· καὶ ἔβαλεν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν· οἱ δὲ ἄλλοι μαθηταὶ τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον· οὐ γὰρ ἦσαν μακρὰν ἀπὸ τῆς γῆς, ἀλλ' ὡς ἀπὸ πηχῶν διακοσίων, σύροντες τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων. Ὡς οὖν ἀπέβησαν εἰς τὴν γῆν, βλέπουσιν ἀνθρακιὰν κειμένην καὶ ὀψάριον ἐπιχείμενον καὶ ἄρτον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Ἐνέγκατε ἀπὸ τῶν ὀψαρίων ὧν ἐπίασατε νῦν. Ἀνέβη Σίμων Πέτρος καὶ εἴλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, μεστὸν ἰχθύων μεγάλων ἑκατὸν πενήκοντα τριῶν· καὶ τοσούτων ὄντων οὐκ ἐσχίσθη τὸ δίκτυον. Λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· Δεῦτε ἀριστήσατε. Οὐδεὶς δὲ ἐτόλμα τῶν μαθητῶν ἐξετάσαι αὐτὸν σὺ τίς εἶ, εἰδότες ὅτι ὁ Κύριός ἐστιν. Ἐρχεται οὖν ὁ Ἰησοῦς καὶ λαμβάνει τὸν ἄρτον καὶ δίδωσιν αὐτοῖς καὶ τὸ ὀψάριον ὁμοίως. Τοῦτο ἤδη τρίτον ἐφανερώθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος

των οικτιρωμων σθ ε ξα λειψον το α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον

με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και

η α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν

τος

Σ οι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε

νω πι ον σθ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και

ω θης εν τοις λογοις σου και νικησεν τω κρινεσθαι

σε

Ιδω γαρ ανωμαλυσυνεληφθη και εν α

μαρτιαις εκισση σε με η μητηρ σου

Ιδω γαρ αληθειαν η γαπησας τα α

δηλα και τα κρυφια της σοφιας σου εδηλωσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Χ

Ιδω γαρ αληθεια

θειαν η γαπησας τα αδηλα

και αιτα κρυφια τη η ης σοο

φιασ σου εδηλωσωσα αα

ααας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Εἰς πολλὰ ἐέτη δεσποοτα

Χ

Ραντιεις μεσσω και καθαρισθηησο

μαί ^Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευ κανθη σομαι ^ε

A κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευ φρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πει νω με

να ^ε

A πο ζρε ψον το προ σω πον σα α πο των α
μαρ τι ων μη ^Δ και πα σαςτας α νο μι ας μη ε ξα λει

ψον ^ε

K αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος ^Δ και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη ^ε

M η α πορ ρι ψης με α πο τς προ σω πς σα ^Δ και
το Πνευ μα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε

μη ^Δ

A πο δος μοι την α γαλ λι α σιν του σω τη
ρι ου σα ^Δ και πνευ μα τι η γε μο νι κω στη ρι ξον

με ^ε

Δ ι δα ξω α νο μους τας ο δος σθ ^Δ και α σε
βεις ε πι σε ε πι στρε ψσι ^ε

Ρ υ σαι με εξ αι μα των ο Θε ος ^Δ ο Θε ος της
σω τη ρι ι ας μ α γα λ λι α σε ται η γλω σσα μ θ την
δι και ο συ νη σθ ^ε

Κ υ ρι ε τα χει λη μου α νοι ξεις ^Δ και το
στο μα μ α να γ γε λει την αι νε σιν σθ ^ε

Ο τι ει η θε λη σας θυ σι αν ε δω κα αν ^Δ
ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις ^ε

Η υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον ^Δ
καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην
ο Θε ος ^Δ ουκ ε ξου δε νω σει ^ε

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α
σθ την Σι ων ^Δ και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε
ρσ σα λημ ^Δ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

T ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῆ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν.

Ἦχος πλὴν Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι υι ω και Α

γι ω Πνε ε ε ευ μα α α α τι

T ης με τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ο ο δο ο ο ο τα ορ θρι ζει γαρ

το ο ο πνευ μα α μη προς να ο ον τον α γι ι

ο ο ο ον σσ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτισ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σσ ε ε λε ε ε ε ει

K αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

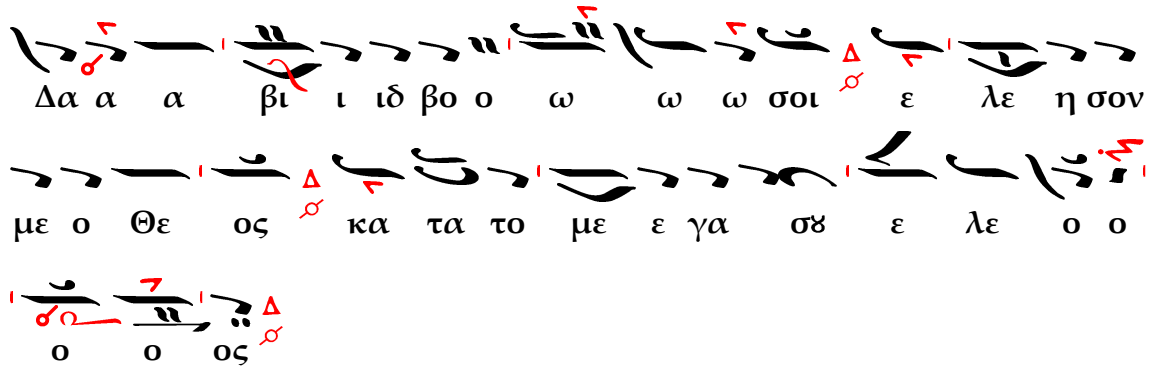
των αι αι ω ω ω ω νω ων α α μην

T^{νη} ης σωτηριιασ ευθυνον μοι οι
 τριιβς θεοοτοοοκε αισχραι αις
 γαρκατεεερυπωωσατην ψυχη ηην
 αμααρτιιιιαις ωςραθυμωστον βι
 ον μ ο ο ο λο ο εκδαπανη η η η σας
 ταις σαις πρεσβειαις ρυ υ υ σαι αι αι με
νη παααση ης ακαθααρσιιιιαις

Ἦχος Πά

Πα
χ Ελεησον με ο θεος κατατομεγα
 ελεος σ και κατατο πληθος των οικτιρων σ
 εξαλειψον το ανοομημα ααμ

T^{νη} απλη η η η θη των πεπραγμενων μοι
 δειεινων εν νοωων οοτα ααλαας
 τρεεεεεμωωτην φοβεραν ημεραα
 αντης κριι σεεεεως αλλαθαρωεις το
 ελεος της ευπλαγχνιαας σ ως ο

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ποίημα Ἰωάννου μοναχοῦ

(τοῦ Δαμασκηνοῦ).

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος, Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ τοῦ κόσμου ἄρχων Ἀγαθέ, ᾧ ἀπεγραφάμεθα, τῇ ἐντολῇ τῇ σῆ μὴ πειθαρχήσαντες, τῷ Σταυρῷ σου κέκριται· προσβαλὼν γὰρ σοι ὡς θνητῷ, περιπέπτωκε τῷ τῆς ἐξουσίας κράτει σου καὶ ἀσθενῆς διήλεγκται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Λυτρωτὴς τοῦ γένους τῶν βροτῶν, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς ἀρχηγός, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας· τῇ γὰρ ἀναστάσει σου, διεσπάραξας τοῦ θανάτου τὰ σπάργανα, ἦν δοξολογοῦμεν ἅπαντες· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἀγνή, πάσης ἀοράτου τε καὶ ὄρατῆς, ἀειπάρθενε κτίσεως· τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς εὐδόκησε σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου, ᾧ σὺν παρρησίᾳ πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἦτοι τοῦ Ἱεράρχου.

ᾠχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥητόρων οἱ ἔνθεοι, καὶ θεολόγων οἱ πρόκριτοι, καὶ γλῶσσαι

θεόφθογγοι, δεῦτε συνέλθετε, εἰς ἐνότητα, ὑμνῆσαι κατ' ἀξίαν, τὸν πνευματορρόητορα θεῖον Γρηγόριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ στῦλος τῆς Πίστεως, τῆς Ἐκκλησίας ὁ πρόμαχος, ὁ μέγας Γρηγόριος, ἀνευφημείσθω μοι, ὁ πανάριστος, ποιμὴν Θεσσαλονίκης, ὁ κόσμος τοῦ τάγματος, Ἱεραρχῶν ἀληθῶς.

Δόξα.

Ἐκ βρέφους ἐπόθησας, κρείττονα βίον καὶ τέλειον, Πάτερ ἐκ νεότητος, ἔστερξας φρόνημα, καὶ ὁμότροπος, καὶ σύμφρων ἀνεδείχθης, τοῦ συνωνυμοῦντός σοι, θεῖε Γρηγόριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Γενοῦ μοι Πανάμωμε, ζωῆς ὁδὸς ὀδηγοῦσά με, πρὸς θεῖα σκηνώματα· ἀπεπλανήθην γάρ, καὶ πρὸς βάραθρα, κακίας ὀλισθαίνω, ἐξ ὧν με ἀνάγαγε, τῇ μεσιτείᾳ σου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

ᾠχος β'. Ὁ εἰρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἡ κτίσις ἐν τῷ πάθει σου, ἡλλοιοῦτο βλέπουσα, ἐν εὐτελεῖ προσήματι, ὑπ' ἀνόμων μυκτηριζόμενον, τὸν ἐδράσαντα πάντα θείῳ νεύματι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐκ χοδὸς κατ' εἰκόνα με, τῇ χειρὶ σου ἔπλασας, καὶ συντριβέντα πάλιν δέ, εἰς χοῦν θανάτου δι' ἁμαρτίαν Χριστέ, συγκαταβάς εἰς ἄδην συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν, αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου. ᾠδὴ γ'.

ᾠχος δ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ ρεῖθρα τῶν θείων διδαχῶν σου, φυλάττοντες πᾶσαν μηχανήν, τῶν κακοδόξων φεύγομεν, καὶ πάσας ἐκκρουόμεθα, σοῖς ἱεροῖς συγγράμμασι, φάλαγγας τούτων Γρηγόριε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοφίας μωρὰς τῶν κακοδόξων, διέλυσας Μάκαρ τοῦ Θεοῦ, σοφίαν ἐνυπόστατον, ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ σου, δι' ἧς μετ' ἤχου

ἔθραυσας, τὰ σαθρὰ τούτων φρυάγματα.

Δόξα.

Νεκρώσας σαρκὸς τῆς φθειρομένης, πᾶσαν ἡδυπάθειαν σοφέ, ἀσκητικῶς ἐζώσας, ψυχῆς σου τὰ κινήματα, καὶ ταύτην θεῖον ὄργανον, θεολογίας ἀνέδειξας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἐν γνώσει φρενῶν καὶ προαιρέσει, αἰσχροάν τε καὶ ἄσωτον ζωήν, ἐπιμελῶς ἠγάπησα· ἀλλὰ στοργῇ τῇ θείᾳ με, Παρθένε Θεονύμφευτε, δέσμευσον θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

ἽΟτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ.

Τὸ τῆς σοφίας ἱερὸν καὶ θεῖον ὄργανον, θεολογίας τὴν λαμπρὰν συμφώνως σάλπιγγα, ἀνυμνοῦμέν σε Γρηγόριε Θεορῶρημον. Ἄλλ' ὡς νοῦς νοῖ τῷ πρώτῳ παριστάμενος, πρὸς αὐτὸν τὸν νοῦν ἡμῶν Πάτερ ὀδήγησον, ἵνα κράζωμεν· Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος. Πρὸς τό· «Ἄγγελος πρωτοστάτης».

Ἄγγελος ἀνεφάνης, ἐπὶ γῆς τῶν ἀρρήτων, τὰ θεῖα τοῖς βροτοῖς ἐξαγγέλλων· ταῖς γὰρ τῶν Ἀσωμάτων φωναῖς, ἀνθρωπίνῳ νοῖ τε καὶ σαρκὶ χρώμενος, ἐξέστησας ἡμᾶς, καὶ βοᾷν σοι Θεορῶρημον, ἔπεισας ταῦτα·

Χαῖρε, δι' οὗ τὸ σκότος ἠλάθη· χαῖρε, δι' οὗ τὸ φῶς ἀντεισηλθε.

Χαῖρε, τῆς ἀκτίστου Θεότητος Ἄγγελε· χαῖρε, τῆς κτιστῆς καὶ μωρᾶς ὄντως ἔλεγχε.

Χαῖρε, ὕψος ἀνεπίβατον, τὴν Θεοῦ φύσιν εἰπών· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, τὴν ἐνέργειαν εἰπών.

Χαῖρε, ὅτι τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καλῶς εἶπας· χαῖρε, ὅτι τὰς δόξας τῶν κακούργων ἐξεῖπας.

Χαῖρε, φωστῆρ ὁ δείξας τὸν Ἥλιον· χαῖρε, κρατῆρ, τοῦ νέκταρος πάροχε.

Χαῖρε, δι' οὗ ἡ ἀλήθεια λάμπει· χαῖρε, δι' οὗ ἐσκοτίσθη τὸ ψεῦδος.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς χάριτος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν πλάνην κατέφλεξας, τῶν κακοδόξων Σοφέ, τὴν πίστιν ἐτράνωσας, τῶν ὀρθοδόξων καλῶς, καὶ κόσμον ἐφώτισας· ὅθεν τροπαιοφόρος, νικητῆς ἀνεδείχθης, στῦλος τῆς Ἐκκλησίας, ἀληθῆς

Ἱεράρχης· πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης Χριστῷ, σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· σβέσον τὰς περιστάσεις, τῶν δυσφήμων γλωσσάλγων, πράϋνον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, Ἄχραντε, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGHARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνέστης Σωτήρ, ἐκ τάφου παντοδύναμε, καὶ ἄδης ἰδὼν, τὸ θαῦμα ἐξεπλήττετο, καὶ νεκροὶ ἀνίσταντο, καὶ ἡ κτίσις ἰδοῦσα συγχαίρει σοι, καὶ ὁ Ἄδὰμ συναγάλλεται, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Ὁ Οἶκος.

Σὺ εἶ τὸ φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις πάντων, καὶ ἡ ζωὴ τῶν βροτῶν, καὶ πάντας συνανέστησας, τοῦ θανάτου τὸ κράτος Σωτήρ σκυλεύσας, καὶ τοῦ ἄδου τὰς πύλας συντρίψας Λόγε, καὶ οἱ θνητοὶ κατιδόντες τὸ θαῦμα ἐθαύμαζον, καὶ πᾶσα κτίσις συγχαίρει ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, Φιλάνθρωπε. Διὸ καὶ πάντες δοξάζομεν, καὶ ὑμνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν, * καὶ κόσμος Σωτήρ μου ἀνυμνεῖ σε αἰεί.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου, Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχ. Κτείνει γυνὴ βαλοῦσα καιρίαν λίθω,

Τὸν Ὑπάτιον· φεῦ γυναικὶ ἀθλία!

Πρώτη Ὑπατίω βίотου πέρας ἐν τριακοστῇ.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλικίων ἀνήσας, ἐν Γάγγραις ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ Θεοφόρων Πατέρων εἰς γεγονώς, ὅλος πεπληρωμένος ἦν Πνεύματος Ἁγίου. Πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, καὶ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος.

Κωνσταντίνου γὰρ βασιλεύοντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, δράκων τις πόθεν τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσας, ἐν οἷς ἅπας ὁ χρυσὸς ἐφυλάσσετο, καὶ πρὸς τῇ εἰσόδῳ αὐτῶν ἐμφωλεύσας, πολλὴν ἀθυμίαν τῷ Βασιλεῖ προεξένησε, μηδενὸς ἐκεῖ δυναμένου ὀπωσοῦν πλησιάσαι. Ἐν ἀμηχανίᾳ τοίνυν ὁ Βασιλεὺς ὦν, τὸν μακάριον τοῦτον προσκαλεῖται· ὃν παραγενόμενον, μετὰ πολλῆς ὑποδεξάμενος τῆς αἰδοῦς, περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλλει θηρός. Ὁ δὲ Ἅγιος, εἰ δυνατόν μοι, φησίν, ὦ Βασιλεῦ, τοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν· καὶ μὴ ἀθύμει, ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα,

τῷ Θεῷ δυνατά.

Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόρρωθεν ἀποδειχθέντος, ὁ Βασιλεύς, μὴ ἀσυντηρήτως, ᾧ Πάτερ, φησί, τῷ θηρὶ πλησιάσης, καὶ πείσῃ, ὅπερ καὶ πολλοὶ πεπόνθασιν, ἐξ ἐμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ μακάριος· Ἡ ἡμετέρα εὐχή, Βασιλεῦ, οὐδὲν ἰσχύει πρὸς ταῦτα, πρὸς Θεὸν δέ σου ἡ Πίστις, καὶ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐφ' ὥραν ἰκανήν· καὶ ἀναστάς, λέγει τῷ Βασιλεῖ· Κέλευσον γενέσθαι μεγάλην πυρκαϊᾶν μέσον τῆς πλατείας ὁδοῦ, ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ σοῦ Πατρὸς ἵδρυται· καὶ οἱ μέλλοντες ταύτην ἀνάπτειν, προσμενέτωσαν ἐκεῖ, τὴν ἐμὴν ἐκδεχόμενοι ἄφιξιν. Καὶ τοῦ Βασιλέως τοῦτο προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰ θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέωξε, καὶ ἅπαντες ἔφυγον· μήκοθεν δέ τινες ἐστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Ὁ δὲ Ἅγιος, τύπτων τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδέν, καὶ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, καὶ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς οὐρανοὺς ἀνατείνας, καὶ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβάλων, εἶπεν· Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. Καὶ ὁ δράκων, ἐνδακὼν τὴν ῥάβδον, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπὸ τινος διωκόμενος.

Ὁ γοῦν μακάριος, ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν Βασιλείων, καὶ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδοῦσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἔλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς καὶ τὸν δράκοντα, τὸ ἄκρον ἐνδακόντα τῆς ῥάβδου καὶ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. Ἦν γὰρ φοβερός ὁ δράκων τὴν θέαν, ἐξήκοντα πήχεις ἔχων τὸ μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύσσω, εἰσελθε μέσον τῆς πυρκαϊᾶς. Ὁ δὲ φοβερός ἐκεῖνος δράκων, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτόν, καὶ μέγα ἐκταθείς, ἔρριψεν ἑαυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ παρανάλωμα τούτου γέγονε. Καὶ πάντες, δοξάζοντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν, ἐξεπλάγησαν, ὅτι τοιοῦτον φωστήρα καὶ θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεύς, τὸν Ἅγιον διαφερόντως τιμήσας καὶ εὐχαριστήσας, τὸν χαρακτήρα τῆς ὄψεως αὐτοῦ ἐκέλευσε σανίδι ἐντυπώσασθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ τοῦτον ἐπέθετο, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπασάμενος, ἀπέστειλεν οἴκαδε.

Μετὰ δὲ τὸ ἐξελθεῖν τὸν Ἅγιον ἐκ τῆς Πόλεως, καὶ πρὸς τὸν οἰκεῖον ἀφικέσθαι θρόνον, οἱ τῆς Ναβάτου αἰρέσεως, φθόνον πολὺν ὠδινήσαντες κατ' αὐτοῦ, ἐν οἷς εἰώθει ὁ αἰοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς καὶ κρημνώδεσι τόποις παρακαθίσαντες, ἐγκεκρυμμένοι σὺν ῥοπάλοις καὶ ξίφεσι, τοῦ μακαρίου ἐκεῖνου διερχομένου, αἰφνιδὸν ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν, ξύλῳ, ὁ δὲ, λίθῳ, ἕτερος, ξίφει, κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐπὶ τὸν κρημνόν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὡς πρὶν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ Πρωτομάρτυρι Στεφάνῳ. Ὁ δὲ Ἅγιος, ἐν τῷ ποταμῷ ῥίφεις ἡμιθανής, μικρὸν ἀφυπνώσας, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς οὐρανὸν διάρρας, Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς, ἔλεγε, τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνὴ τις ἐναγῆς καὶ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, καὶ τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς αὐτοῦ ἀφείλετο ἢ δυστυχῆς καὶ ταλαίπωρος· καὶ ἡ μὲν τούτου ἀγία ψυχὴ ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ Θεοῦ· ἡ δὲ ἐναγῆς ἐκείνη γυνή, πονηρῶ πνεύματι ληφθεῖσα, διὰ τοῦ αὐτοῦ λίθου τὸ ἴδιον ἔτυπτε στήθος. Ὡσαύτως δὲ καὶ πάντες, οἱ τοῦ φόνου κοινωνήσαντες,

ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τὸ δὲ Λεῖφανον τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνι τινὶ κρύψαντες, ἀνεχώρησαν· ἀλλ' ὁ γεωργός, οὗ ὁ ἀχυρῶν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τῷ δοῦναι τροφήν τοῖς ἑαυτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ἁσμάτων δοξολογίαν, μηνυτῆς γέγονε τοῦ μακαρίου Πατρός.

Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ οἰκήτορες τῆς Πόλεως Γαγγρῶν, συνήχθησαν ἐκεῖσε, καὶ κοινῇ θρηνήσαντες, ἔλαβον τὸ Ἅγιον Λεῖφανον· καὶ ἀνακομίσαντες τῇ ἑαυτῶν πόλει, κατέθεντο ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ. Ἡ δὲ γυνὴ ἐλθοῦσα, καὶ τύπτουσα ἑαυτὴν τῷ λίθῳ δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, τοῦ θεοῦ Λειφάνου κατατεθέντος, εὐθέως ἰάθη, ὡσαύτως καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ Ἁγίου φονεῖς, καὶ ἐτέρων πολλῶν ἐν τῇ τοῦ Ἁγίου κηδεῖα τελεσθέντων θαυμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκακίου, Ἐπισκόπου Μελιτινῆς, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχ. Ἀκακίῳ θνήσκοντι τῷ γῆς Ἀγγέλῳ,
Χώραν ἐτοιμάζουσιν Ἄγγελοι πόλου.

Οὗτος, κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν διδάσκων, συσχεθεῖς, προσήχθη Μαρκιανῷ Ὑπάτῳ· καὶ περὶ ὧν κηρύττει ἐρωτηθεὶς διεξῆλθε πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς τοῦ Θεοῦ οἰκονομίαν, καὶ τὰ ληρώδη τῶν Ἑλλήνων διήλεγξεν. Ὅθεν βασάνους δέχεται, καὶ φουρᾶ κατακλείεται. Ἀνεγέγκας δὲ περὶ τοῦτου ὁ Μαρκιανὸς τῷ Δεκίῳ, καὶ κατὰ τὴν ἐξέτασιν ὑπομνήματα ἀποστείλας, προστάξαντος τοῦ Δεκίου, ἀφέθη ὁ Ἅγιος τῆς εἰρκτικῆς· καὶ περιήει, τὰ στίγματα τοῦ Χριστοῦ περιφέρον τῇ σαρκὶ αὐτοῦ. Πολλοὺς δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν παιδεύσας, καὶ ἐν θαύμασι καὶ διδασκαλίαις καλῶς διαπρέψας, ἀνεπαύσατο ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων, Αὐδᾶ Ἐπισκόπου, Βενιαμὶν Διακόνου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑννέα Μαρτύρων, καὶ ἄλλων πολλῶν Ἁγίων, τῶν εἰς φυλακὴν βληθέντων, καὶ ὑπὸ μυῶν καὶ γαλῶν, τῶν συγκλεισθέντων αὐτοῖς, βιβρωσκομένων.

Στίχ. Αὐδᾶς, ἐνισχύοντος ὑψίστου Λόγου,
Καθεῖλεν ἰσχὺν δυσσεβῶν, τμηθεὶς κάραν.
Ἀθλητικῷ κλυστῆρι, τῷ πάλῳ λέγω,
Πᾶν Βενιαμὶν ψυχικὸν κενοῖ βάρους.
Ἐν τοῖς ὄνου κάλαμον δεδεγμένοι,
Σφᾶς Μάρτυρας γράφουσιν ἄνδρες ἑννέα.
Ζῶων ταμεῖα Μαρτύρων τὰ σαρκία
Μῦς ἐτρέφοντο, καὶ γαλαῖ ἐν τῷ βόθρῳ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, Ἰσδιγέρδης, ὁ τῶν Περσῶν Βασιλεὺς, κατὰ τῶν Ἐκκλησιῶν ἐκίνησε πόλεμον, πρόφασιν ἔνθεν λαβών. Αὐδᾶς τις Ἐπίσκοπος, πολλοῖς εἶδεσιν ἀρετῶν κεκοσμημένος, οὗτος, ζήλῳ θεῖῳ χρησάμενος, τὸ Πυρεῖον, τουτέστι τὸν ναόν, ἔνθα οἱ Πέρσαι τὸ πῦρ ἐλάτρευον, κατέλυσε. Τοῦτο ὁ Βασιλεὺς παρὰ τῶν Μάγων μαθὼν, μετεστείλατο τὸν Αὐδᾶν· καὶ πρῶτον μὲν ἠπίως τὸ πραχθὲν ἠτιάσατο, καὶ τὸ Πυρεῖον οἰκοδομησάμενος προσέταξεν. Ἐκείνου δὲ ἀντιλέγοντος καὶ τοῦτο δρᾶσαι ἀδύνατον εἶναι φάσκοντος, πάσας τὰς Ἐκκλησίας καταλύειν ἠπέλιψε, καὶ τέλος ἐπέθηκεν οἷς ἠπέλιψε, πρῶτον τὸν θεῖον ἄνδρα ἀναιρεθῆναι κελεύσας. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Ἅγιος, ἐχάρη λίαν· καὶ οὕτω χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τριάκοντα δὲ διελθόντων ἐτῶν, πάλιν ἡ ζάλη τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ τῶν Μάγων, καθάπερ ὑπὸ τινων καταιγίδων, ῥιπιζομένη, τῶν κολαστηρίων τὰς ἐπηρείας τοῖς εὐσεβέσι προσήνεγκαν· καὶ παντοίαις βασάνοις πολλοὺς ἀναλώσαντες, τῷ θανάτῳ παρέδωκαν· καὶ ὑπερορίαις μακραῖς, καὶ πολλαῖς ἄλλαις βασάνοις πολλοὶ ἐξ αὐτῶν προσομιλήσαντες, τοῦ ζῆν ἀπηλλάγησαν ἐν διαφόροις θανάτοις. Ἐξ ὧν δύο, ἡ τριῶν ἐπιμνησθήσομαι, ἵνα διὰ τούτων ὑποδείξω καὶ τὴν τῶν ἄλλων ἀνδρείαν.

Ὅρμισδης τις ἦν, τῶν ἄγαν περιφανῶν παρὰ Πέρσαις Ἀχαιμενιδῶν, Ἐπαρχον ἐσχηκῶς πατέρα* Τοῦτον μεμαθηκῶς, πρὸς ἑαυτὸν ὁ Βασιλεὺς ἤγαγε, καὶ προσέταξεν ἀρνεῖσθαι τὸν πεπονηκότα Θεόν. Ὁ δὲ ἔφη· Μὴ μοι γένοιτο, εἰ καὶ παιδευόμενος, ῥαδίως τὸν τῶν ὅλων Θεὸν καταφρονεῖν καὶ ἀρνεῖσθαι.

-----
* Παλαιὰ καὶ ἐπίσημος φυλὴ τῶν Περσῶν ἦσαν οἱ Ἀχαιμενίδαι, τοῦ Ἀχαιμένου ἀπόγονοι. Ἦν δὲ ὁ Ἀχαιμένης ἀρχαῖος τῆς Περσίας Βασιλεὺς, καταγόμενος ἐκ τῆς γενεᾶς τοῦ Περσέως, καὶ πάππος τοῦ Καμβύσου, πατρὸς Κύρου τοῦ Μεγάλου (Ἡρόδ. α' 125 - ζ' 11).

Σημειωτέον δέ, ὅτι ὁ ἀνωτέρω Ὅρμισδης ἐορτάζεται καὶ κατὰ τὴν γ' Νοεμβρίου, Ἀχαιμενίδης μόνον καλούμενος ἐκεῖ, τῷ πατρωνυμικῷ ὀνόματι, ὅπου λέγει ὁ Συναξαριστής, ὅτι ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη, καὶ οὐχὶ μαρτυρικῶς, ὡς ἐνταῦθα· διὸ καὶ ἐκεῖ μὲν ὀνομάζει αὐτὸν Ὁμολογητὴν, ἐνταῦθα δὲ συναριθμεῖ μετὰ τῶν Μαρτύρων. Ἀλλὰ καὶ ὁ κατωτέρω Βενιαμὴν Διάκονος ἐορτάζεται ὡσαύτως καὶ κατὰ τὴν ιγ' Ὀκτωβρίου.

Ὁ δὲ Βασιλεὺς, θαυμάσας τὴν τούτου παρῶρησίαν, ἐγύμνωσε μὲν τοῦ πλούτου καὶ τῶν ἀξιωματίων, τὸν δὲ γενναῖον ἀγωνιστὴν γυμνὸν προσέταξε περιάγειν διὰ τῆς ὁδοῦ, σύροντα τῆς στρατιᾶς τὰς καμήλους, περιζώματι μόνον χρώμενον. Πολλῶν δὲ διελθουσῶν ἡμερῶν, διακύψας ὁ Βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ ταμιείου, εἶδε τὸν ἄριστον ἐκείνον ἄνδρα, ὑπὸ τῆς ἡλιακῆς ἀκτίνος φλεγόμενον, καὶ κόνεως πολλῆς ἐμπιπλάμενον· καὶ τῆς πατρῴας περιφανείας ἀναμνησθεῖς, μετεκαλέσατο· καὶ χιτωνίσκον, ἐκ λίνου πεποιημένον, ἐκελεύσατο ἐνδυθῆναι, νομίσας ὁ Βασιλεὺς, ὡς ὑπὸ τῆς προτέρας ταλαιπωρίας, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν τοῦ Βασιλέως γεγενημένης φιλανθρωπίας μαλακισθῆναι τὸν ἄνδρα· εἶτα ἔφη πρὸς αὐτόν· Ἀπηλλάγῃς τῆς ἔριδος ἐκείνης τοῦ ἀρνεῖσθαι τὸν Υἱὸν τοῦ τέκτονος; Ὁ δέ, ζήλου πλησθεῖς, διέρρηξε τὸν χιτωνίσκον, καὶ προσέρριψεν ἐπειπῶν· Διὰ τοῦτό με οἷη τῆς εὐσεβείας ἐκστήσεσθαι; ἔχε τὸ δῶρόν σου μετὰ τῆς ἀσεβείας. Τούτου τὴν ἀνδρείαν ὁ Βασιλεὺς θεασάμενος, γυμνὸν τοῦτον τῆς Βασιλείας ἐξήλασε, καὶ θανάτῳ παρέδωκε.

Βενιαμὴν δὲ τινὰ Διάκονον συλλαβῶν, καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ. Δύο δὲ διεληλυθότων ἐτῶν, Ῥωμαίων πρεσβευτῆς ἀφίκετο περὶ τινων ἄλλων πραγμάτων πρεσβεύων. Καὶ τοῦτο μαθὼν, ἤτησε τὸν Βασιλέα τὸν Διάκονον ἀφεθῆναι. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ὑποσχέσθαι προσέταξε τὸν Βενιαμὴν, μηδενὶ τῶν Μάγων διδασκαλίαν τοιαύτην προοίσειν τὸ σύνολον. Καὶ ὁ μὲν πρεσβευτῆς φυλάξειν ταῦτα τὸν Βενιαμὴν ἐπηγγείλατο· ὁ δὲ Βενιαμὴν, ἀκούσας τῶν τοῦ πρεσβευτοῦ παραινέσεων, ἀδύνατον, ἔφη, γενέσθαι· ὡς πόσης τιμωρίας ἄξιον ἀποκρῦψαι τὸ τάλαντον! Καὶ τοῦτο οὐ καταγνοὺς ὁ Βασιλεὺς, ἐκέλευσε τῶν δεσμῶν ἀφεθῆναι· ἐκεῖνος δὲ τὰ συνήθη τελῶν ἦν.

Ἐνιαυτοῦ δὲ διελθόντος, ἐμηνύθη τῷ Βασιλεῖ, ὅς προσαχθῆναι τοῦτον

προσέταξε. Καὶ δὴ προσαγαγόντων αὐτόν, ἔφη πρὸς αὐτόν ὁ Βασιλεὺς, τὸν ὑπ' αὐτοῦ προσκυνούμενον Θεὸν ἀρνήσασθαι. Αὐτὸς δὲ ἀπεκρίνατο· Εἰ καὶ μυριοὶς θανάτοις αὐτὸν παραδώσειε, τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς καὶ Δημιουργὸν οὐκ ἀρνήσεται. Ἐπὶ τοῦτο χαλεπήνας, ὁ Βασιλεὺς, εἴκοσι καλάμους ὀξύνας, τοῖς τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ὄνυξι προσέταξεν ἐμπαρῆναι. Ὡς οὖν παίγνιον ἰδὼν τὴν τιμωρίαν λογισάμενον, ἕτερον κάλαμον τῷ παιδογόνῳ αὐτοῦ μορίῳ προσέταξεν εἰσωθῆναι· καὶ τοῦτον συχνῶς εἰσάγων καὶ ἐξάγων, ἀρρήτους καὶ ἀφορήτους ἀλγηδόνας εἰργάζετο. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην τιμωρίαν, ῥάβδον παχείαν, ὄζους πάντοθεν ἔχουσαν, εἰσωθῆναι διὰ τῆς ἔδρας ἐκέλευσε· καὶ τούτου γενομένου, τὸ πνεῦμα παρέδωκεν ὁ γενναῖος ἀγωνιστής.

Καὶ ἄλλα δὲ μυρία ὅσα ὁ θηριώδης εἰργάσατο, οὐδὲν ἦττον, ἢ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανός. Καὶ τοῦτο οὐ χρὴ θαυμάζειν, πῶς κατὰ παραχώρησιν Θεοῦ τοῦτο ἐγένετο· τοὺς γὰρ πολέμους τούτους, εἶρηκεν ὁ Δεσπότης, ἐμφαίνειν τὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀήττητον· καὶ αὐτὰ ἡμᾶς διδάσκει τὰ πράγματα, ὡς πλείονα ἡμῖν τῆς εἰρήνης ὁ πόλεμος πορίζει τὴν ὠφέλειαν. Ὅθεν καὶ οὗτοι οἱ Ἅγιοι, δι' ὑπομονῆς καὶ Μαρτυρίας, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς νίκης.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μένανδρος κατὰ πετρῶν γυμνὸς συρόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Γυμνὸν συρέντα τὸν Μένανδρον ἐν πέτραις,
Στολὴν ὁ Χριστὸς ἐνδύει σωτηρίας.

Οἱ Ἅγιοι τριάκοντα ὀκτῶ Μάρτυρες, συγγενεῖς ὄντες, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Φυλὴ πεσοῦσα συγγενῆς διὰ ξίφους,
Φῦλα τροποῦται τῶν πεσόντων ἐκ πόλου.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος, ὁ ἐξ Ἀμορίου ἔχων τὴν γέννησιν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Καρπούς, Βλάσιε, ἀρετῶν ἐκβλαστάνεις,
Οὓς περ τρυγᾶς νῦν ἐν πόλῳ μετ' Ἀγγέλων.

Ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Στέφανος ὁ θαυματουργὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν δὲ Στέφανον ἀστεφῆ πῶς ἐλλίπω,
Τὸν θαυματουργόν, ὃν στέφει Θεοῦ χάρις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Παρθενομάρτυρος Βαλβίνας, ἢ Μαλβίνας, καὶ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Κυρίνου ἐν Ῥώμῃ μαρτυρησάντων καὶ ἐν τῇ Κατακόμβῃ Πραιτεξτάτου παρὰ τὴν Ἀππίαν ὁδὸν κατατεθέντων. (†130)

Στίχ. Μαλβίναν σὺν πατρὶ μάρτυρι γεραίρω,
Ὡς ὑπὸ τοῦ Πατρὸς τῶν ὅλων μαρτυρηθεῖσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοφίλου, τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων αὐτῶν, μαρτυρησάντων ἐν Κρήτῃ.

Στίχ. Ὡς εὐλογητὴ μαρτύρων συσκηνία,
Ἡ θεοφιλῆς πανοικεσία Κρήτης!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἱατροῦ, τῆς Λαύρας τῶν Σπηλαίων τοῦ Κιέβου.

Στίχ. Ἀναργύρων σύντεχνος Λαύρας Κιέβου,

ᾠφθη ὁ Ὑπάτιος νόσων ἀκέστωρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ, Μητροπολίτου Κιέβου καὶ πάσης Ῥωσσίας.

Στίχ. Σκάφος Ἰωνᾶς ἰθύνας Ἐκκλησίας,
Νῦν προσώρμισται λιμένι Βασιλείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μαχλοῦφ, τῆς ἐν Συρία Μονῆς Σεϊδανάγιας.

Στίχ. Τὸν Χριστὸν Μαχλοῦφ Θεὸν ἀνακηρύξας,
Τεθανάτωται ὑπὸ τῶν τέκνων πλάνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰννοκεντίου Βενιαμίνωφ, μητροπολίτου Μόσχας, φωτιστοῦ Ἀλάσκας καὶ Σιβηρίας.

Στίχ. Ἀποστολικὴν καρδίαν κεκτημένος
Ἦγαγε Χριστῷ Ἰννοκέντιος πλήθη.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Κυριακῇ δευτέρα τῶν Νηστειῶν, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμαᾶ.

Στίχ. Φωτὸς λαμπρὸν κήρυκα νῦν ὄντως μέγαν,
Πηγὴ φάους ἄδυτον ἄγει πρὸς φέγγος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Καταβασίαι σύντομαι τῆς Θεοτόκου. ᾠχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 22ας Σεπτεμβρίου μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἀπὸ τῆς 10ης Φεβρουαρίου μέχρι τῆς ἐνάρεξως τοῦ Τριωδίου, τῇ Β', Δ' καὶ Ε' Κυριακῇ τῶν νηστειῶν καὶ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου.

ὠδὴ ἀ'

A ^{B8} νοι ξω το στο μα μᾶ και πλη ρω θη σε
ται Πνευ μα τος και λο γον ε ρευ ξο μαι τη βα σι
λι δι μη τρι και ο φθη σο μαι ^{Πα} φαι δρωσπα νη γυ ρι
ζων και α σω γη θο μενος ταυ τη στα θαν μα τα

ὠδὴ γ'

T ^{B8} ους σου ους υ μνο λο γῆς Θε ο το ο κε

η ζωσα και αφθονος πηγη θιασονσυγκροτη
 σαντας πνευματικον στερωωσον και εν τη
 θεια δοξησ τε φωνω δοξης αξιωσον

ὠδὴ δ'

Την ανεξιχνιασον θειαν βληνη της
 εκ της Παρθενωσ σαρκωσ ως στυψι
 στω ο ο προφητης Αββακωμ κατανωων ε
 κραυγααζε δοξατηδυναμεισ Κυριε

ὠδὴ ε'

Εξεστητα συμπαντα επι τη θεια
 δοξησ σου γααρ απειρογαμε Παρθενε
 εσχεσ εν μηητρα των επιπαντων
 Θεον και τεετοκασαχρονον Υιον πασι
 τοι οισ υμνισισωτηρι ιαν βραβευσ
 σα

ὠδὴ ς'

Την θειαν ταυτην και παντιμον τε ληντες εορ

τὴν οἰθεοφρονεσθῆς θεοομητορος δευτετας
 χειρας κροτησωμεν τον εξαυτης τε χθεεν
 ταθεονδοξαζοντες

ὠδὴ ζ'

Ουκελαατρευσαν τηκτισειοιοιθεο
 φρονεσθαρα τονκτισααντα αλλα πυροος
 απειλην ανδρειωσπατησαντες χαιροντες εψαλ
 λον Υπερ υμνηητε οτων πατερων Κυρι
 οσ και θεος ευλογητοος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παιαιδας ευαγεις εν τη καμιι
 νω ο τοοκος της θεο το κεδι εσωσα το
 το τε με εν τυ πσμενος νυν δε ε νεο γσ με ε
 νος την οικμενην απασαν αγειρει
 ψααλλσσαν τον Κυριο ον υυμνει τε τα
 εργα και υπερψου ουτε εις παντας τς αι

ω ω να α α α ας

***

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἡ ὨΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1 ^χ ^{Ββ}
Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και
η γαλ λι α σε το πνευ μα μσ ε πι τω Θε
ω ω τω ω σω τη ρι μσ

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε
ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

2 ^χ ^{Ββ}
Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω
σιν της δσ λησαυ τσ ι δσ γαρ α πο τσ νυν μα
κα ρι σι με πα σαι αι γε νε αι

^{Ββ}
Την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι
α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

3 ^χ ^{B8} Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο

δυ να τος και α γι ον το ο νο μα αυ τς και

το ε λε ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε

αν τοις φο βς με νοις αυ τον

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

4 ^χ ^{B8} Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς

δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι

α καρ δι ας αυ των

^{B8} Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι

α φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε

ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

5 Κα θει λε δυ να στας α πο θρωνων και υ υ

ψω σε τα πει νθ ρς πει νων τας ε νε πλη σεν α γα

θω ων και πλτ τδ εν τας ε ξα πε στει λε κε νθ

ρς

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθο ρωσ θε ον Λο γον τε κου ου σαν την ον τως

Θε ο το κον σε ε με γα λυ νο μεν

6 Αν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ τδ

μνη σθη ναι ε λε ρς κα θως ε λα λη σε προς

τδς πα τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ

μα τι αυ τδ ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α

φθορως Θεον Λογον τεκου ουσαν την οντως
Θεοτοκον σεεμεγαλυνομεν

ὠδὴ θ'

Α πασγηγε νης σκιρτατω τω πνευματι λα
μπααδδ χαμενος πανηγυρι ζετωω δε α
υλων νο οων φυσις γε ραι ρσ σα τα ιερα
θαυμασια της Θεομηητοορος και
βοααααατω χαιροις πααμμα καριζε
Θεοτοκεαγνηαιπαρθενεεεεε

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

***

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-θ.

Α γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)
Α γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος ημων
υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ
σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ
τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Ι'.

Ἦχος Βου ϐ

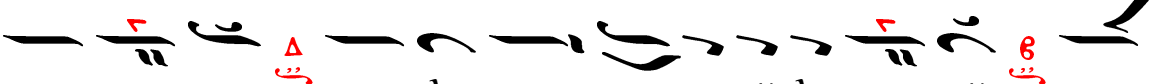
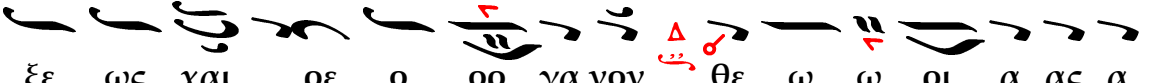
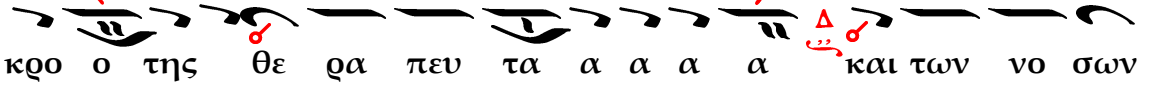

Τι βε ρι α α δος θα α λασ σα συν παι αι
σι Ζε ε βε δαι αι ου Να θα να η ηλ τω
Πε ε τρωτε συν δυ υ σιν α αλλοις πα α λαι και Θω
μαν ει χε ε προς α α γραν οι Χρι στς τη η προ
στα α ξει εν δε ξι οι οισ χα λα α σαν τες
πλη θος ειλ κο ον ι χθυ υ ων ον Πε τρος γν ς ς
ς ς προς αυ τον εν η χε το οι οισ το τρι ι
τον φα νεις και α αρ τον ε ε δει ξε και
ι ι χθυν ε επ ανθρα α κων

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

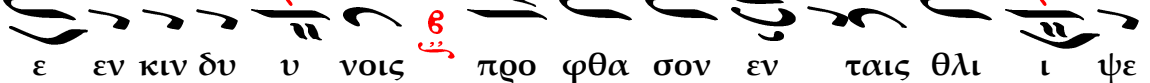
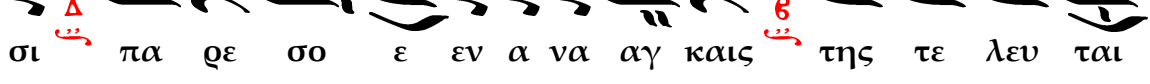
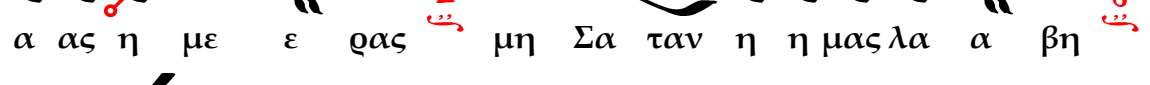
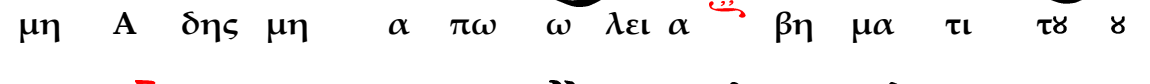
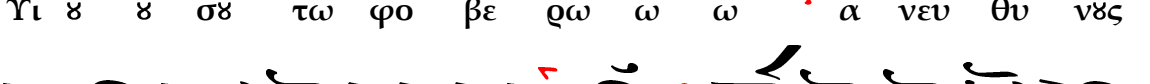
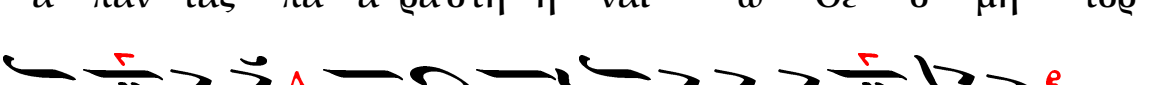

Τοῦ Ἱεράρχου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι ϐ

Χαι ρε Πα τε ρων κα αυ χη μα Θε ο ο λο
γων το στο ο μα της η συ χι ας σκη η νω μα
της σο ο φι α ας ο οι οι κος των Δι δα σκα λων α

 κρο ο της πε λα γος το ο τσ λο ο γσ πρα

 ξε ως χαι ρε ο ορ γανον θε ω ω ρι α ας α

 κρο ο της θε ρα πευ τα α α α και των νο σων

 των α ανθρωπι ι νων Πνευμα τος χαι αι ρε τε ε

 με νος και θα α νω ων και ζων Πα α α τερ

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

 ε σποι να παν των Α α νασ σα προ φθα σον

 ε εν κιν δυ υ νοις προ φθα σον εν ταις θλι ι ψε

 σι πα ρε σο ε εν α να αγ καις της τε λευ ται

 α ας η με ε ρας μη Σα ταν η η μας λα α βη

 μη Α δης μη α πω ω λει α βη μα τι τσ ς

 Υι ς ς σσ τω φο βε ρω ω ω α νευ θυ νς

 α παν τας πα α ρα στη η ναι ω Θε ο μη τορ

 Δε ε σποι να ποι η σον σαι αις πρε σβει ει αις

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ἦχος Δι-θ.

 α α α σα πνο ο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ον ^Δ αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ
τω ω ων ου ου ρα α α νων ^Δ αι νει ει ει τε α αυ
τον ε ε εν τοι οι οις υ ψι ι στοις ^Δ σοι προ ε πει
υ υ μνος τω ω ω Θε ε ε ε ω

A ι νει τε α αυ τον πα α αν τες οι Αγ γε ε λοι
α αυ του αι νει τε αυ τον πασαι αι δυ να α α
μει εις α α αυ του ^Δ σοι προ ε πει υ υ μνος τω
ω ω Θε ε ε ε ω ^Δ

Στίχ. α'. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη
ἔσται ^Δ πα σι τοις ο σι οις α αυ του ^Δ

Π α σα πνο η και πα σα α κτι ι ι σις σε δο ξα ζει
Κυ υ υ ρι ε ^{Νη} ο τι δι α του Σταυ ρου τον θα να
το ο ον κα τη ηρ γη η η σας ^Δ ι να δει ξησ τοις λα
οις την εκ νε κρων σου ου α να α α α στα α α α
σιν ως μο νο ος φι ι λα α αν θρω ω ω πος ^Δ

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ^Δ

εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ε ως α αυ του

E ι πα τω σαν Ι ου ου δαι αι αι οι πω σ οι στρα τι

ω ται α πω λε ε σαν τη ρου ου ου ντε ες το ο ον Βα

α α σι λε ε α δι α τι γαρ ο λι θος ουκ ε φυ

λα ξε την πε ε τρα αν τη ης ζω ω ω ης η τον

τα φεν τα α α δο τω ω σαν η α να στα αν τα α

προ σκυ νει ει ει τω ω ω σαν λε ε γον τε ες συν η

η μιν δο ξα τω πλη θει των οι κτι ιρ μω ω ω ν σου Σω

τηρ η η μων δο ο ο ξα α α σοι

Στίχ. γ. Αινείτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν

κα τα το πλη θος της με γα λω συ νης α αυ του

X αι ρε τε λα οι και α γα λ λι ι α α α σθε Αγ

γε λος ε κα θε σεν εις τον λι ι ι ι θον του μνη η

η μα α α τος αυ τος η μας ευ η γ γε λι σα α

το ει ει πων Χρι στος α νε ε στη εκ νε ε κρω ω ω ν

ο ο Σω τη ηρ του κο ο ο ο σμου και ε πλη ρω

σε τα συ υμ πα αν τα α α ε ε ευ ω δι ι ας
 και ρε τε λα οι οι οι και αι α γαλ λι α α
 α α σθε

Στίχ. δ'. Αινεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν
 εν

ψαλ τη ρι ω ω ω και αι αι κι θα α ρα

Α γ γε λος μεν το ο και αι αι ρε προ της σης συλ λη

ψε ω ω ως Κυ ρι ι ε τη κε χα ρι τω με ε ε ε

νη ε κο ο ο μι ι ι ι σεν Αγ γε λος δε το ον λι

ι ι θον του εν δο ξου σου μνη μα α τος εν τη ση

α να στα α α α σει ε κυ υ υ λι ι ι ι σεν

ο με ε ε ε ε εν αν τι ι τη ης λυ υ υπης

εν φρο συ υ υ νης συμ βο ο ο λα α α μη η νυ

υ υ ων ο δε ε ε ε ε αν τι θα α να

α α του Δε σπο την ζω ο δο την κη ρυ υ υ τ τω

ων η η η μιν διο βο ω με εν σοι ευ ερ γε τα

των α α πα α αν τω ων Κυ ρι ι ε ε δο ο ο

ξ α α α σοι Δ

Καὶ τοῦ Ἱεράρχου Προσόμοια γ' εἰς δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, καὶ νῦν τῶν μακαρίων, συνευφραίνῃ τοῖς δήμοις, καὶ γῆν τὴν τῶν πραέων, ὡς πρᾶος οἰκεῖς, Ἱεράρχα Γρηγόριε· χάριν θαυμάτων, πλουτεῖς δὲ παρὰ Θεοῦ, ἦν παρέχεις τοῖς τιμῶσί σε.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ ζωὴν διήνυσας, ...

Στίχ. ζ'. Στόμα Δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας.

Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα κατεφύτευσας, κακοδοξίας Μάκαρ, ἐκτεμῶν τὰς ἀκάνθας· καὶ Πίστεως τὸν σπόρον, πληθύνοντας καλῶς, τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν λόγων σου, ἑκατοστεύοντα στάχυν ὡς πρακτικὸς, γεωργὸς Θεῷ προσήνεγκας.

Στίχ. η'. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Τὴν τοῦ ἀμέμπτου σου βίου Μάκαρ λαμπρότητα, ἐθαύμασαν Ἄγγέλων, καὶ ἀνθρώπων οἱ δῆμοι· καὶ γὰρ τῇ προαιρέσει, στερρόδς ἀθλητῆς, καὶ ἀσκητῆς ἀναδέδειξαι, καὶ Ἱεράρχης καὶ ἄξιος λειτουργῆς, τοῦ Θεοῦ καὶ φίλος γνήσιος.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα

Πα
ο ο ο ξ α Πα α τρι ι ι ι και Γι υι ω και

Α γι ω Πνευ μα α α τι

Πα Νη Πα
Τ οισ εν σκο ο ο ο τει α μαρ τη η μα των πο

ρε ε ευ ο με ε ε νοι οισ φω ως α α
 νε τει ει λα ας Χρι ι στε τω και αι ρω ω της ε εγ
 κρα τει ει ει ας και την ευ ση η η μον η η
 με ε ε ε ραν του ου πα α θ ς ς ς ς σ ς δει ει
 ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ν ι να βο ω ω ω με ε ε
 εν σοι α να α στα α α α α ο Θε ε ος
 ε λε ε η η σο ο ον η η η η η η η η η
 μας

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-Θ

Υπερ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις Θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δι α γαρ τ ε εκ σ ς
 σαρκω θε εν τος ο α δης ηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε

θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι ηθη μεν δι
ο α νυ μνηντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο
ο ξα σοι

***

Και εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς
Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Ἰωάννου Καββάδα, ἦχος Δι-θ.

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ
ψι σοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ
δο κι ι α

μνη μεν σε ευ λο γη μεν σε προ σκυ νη μεν σε
δο ξο λο γη μεν σε ευ χα ρι στα μεν σοι δι α την με
γα α λην σα δο ο ξαν

Κ υ ρι ε βα σι λευ ε πα ρα νι ε Θε ε ε Πα
τερ παν το κρα α τορ Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι
η σα Χρι στε και Α α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος τω Θε ου ο Υι

ος τὸ Πατρός ο αἰρῶν τὴν ἀμαρτιαν τὸ κο
ο οσμὲ ἡσὼν ἡμᾶς ο αἰ αἰ ρῶν
τας ἀμαρτίας τὸ κο οσμὲ

Προσδεξαι τὴν δεήσιν ἡμῶν ο καθήμενος
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλεῆσον ἡμᾶς

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἀγιὸς σὺ εἶ εἰ μόνος Κυ
ριὸς Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς
ἀμην

Καθεκάστην ἡμέραν ἐλογησῶ σε καὶ αἰ
νεῶ εἰς τὸ ὄνομα ἁσῶ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸ αἰῶνος

Καταξίωσον Κυριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τα
αυτῇ ἀναμαρτητὸς φυλαχθῆναι ἡμᾶς

Ευλογητὸς εἶ Κυριε ὁ Θεὸς τῶν Πα
τερῶν ἡμῶν καὶ ἀνετόν καὶ δεδοξασμένον
τὸ ὄνομα ἁσῶ εἰς τὸν αἰῶνα ἀμην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μας κα

θα περ ηλ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σ ε

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν γε νε

α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε η

σο ον με ι ασαι την ψυ χη ην μ ο τι η μα ρ το ον

σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξον με τ ε

ποι ειν το θε λη μα α σ ε ο τι συ ει ο Θε ο ος

μ ε

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι

ι σ ε ο ψο ο με θα φως

Π α ρα τει νον το ε λε ο ος σ ε τοις γι νω σ κ ε

σι ι σε Α γι ος ο Θε ος Α γι ος ι σ χυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω ω νων α μην

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Α α α α γι ο ος ο Θε ε ος Α α α α

α γι ο ος ι σχυ υ ρος Α γι ο ο ος α θα α

α α να α α α τος ε λε ε η η σο ο ο ον

η η η η μα α α ας

Σ η η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε ε γο

νεν α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα φθ και αρ

χη γω της ζω η ης ημων κα θε λων γαρ τω θα να

τω τον θα α να τον το νι κος ε δω κεν η

μιν και το με γα ε λε ο ο ος

*****

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε ρ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ ρ

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^π ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν ρ

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρβ' (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ

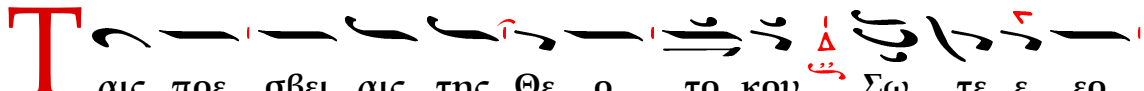

σω σον η μας ^Δ

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

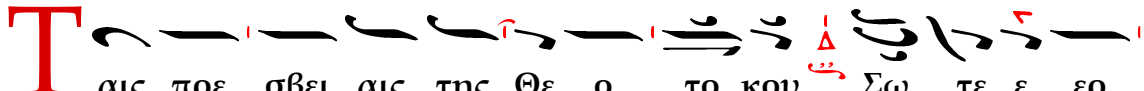

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου ^Δ Σω τε ε ερ

σω σον η μας ^Δ

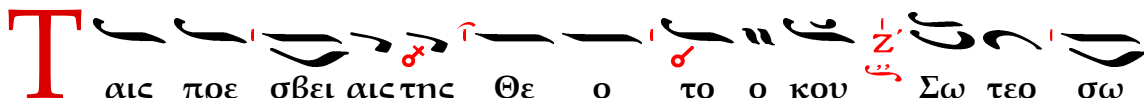

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

 σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω

 σον η μα α ας

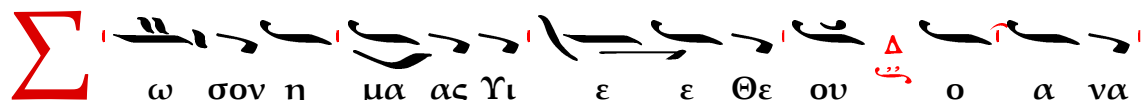
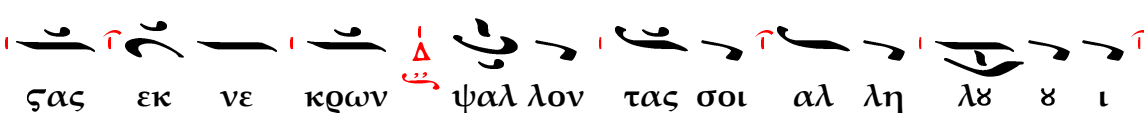

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

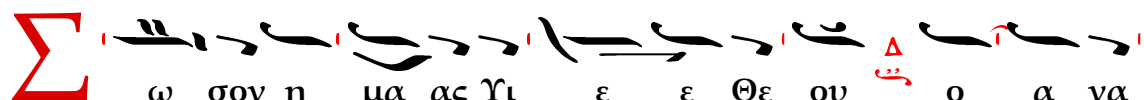
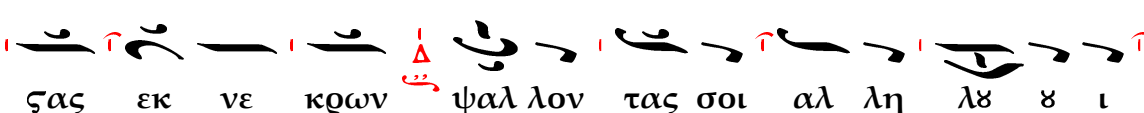
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

 α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

 ςας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. γ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Στίχ. δ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ὦ σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλ λον τας σοι αλ λη λθ ς ι

α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τς αι ω νας των αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τθ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος
δι α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρκω θη
ναι εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει
παρ θε νθ Μα ρι ι ας α τρε πτωσ ε ναν θρω πη

σας σταυρωθεις τε Χριστε ο Θεος θανατω

 θανατον πατηησας εις ων της αγιας Τρι

 αααδος συνδοξαζοομενος τω Πατρι

 και τω Αγιω Πνευματι σωσον ημα

 ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
 καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
 Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
 Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ο τε κατηηλθες προς τον θανατον η ζωηη

 αθαα νατος τοτε τον Αδην ε νε εκρωσας

 τη α στραπη της Θεοτητος οτε δε και τους

 τε θνεω τας εκ των καταχθονιων ανεεστη

 σας πασαι αι δυναμει των επουρανιων ε

κραυ γα ζον ⁶ Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων
δο ο ο ξα σοι ^Δ

τὸ τέλος: ⁷ ^Δ
δο ο ο ξα σοι οι οι

***

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος ⁷ Δι-θ.

^Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω ω ⁷ σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου ^Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω
ων ⁷ ^Δ

ὁ β΄ χορός:

⁷ ^Δ
ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

^Δ τε κα τη ηλ θες προς τον θα να τον η ζω η η
α θα α να τος ^Δ το τε τον Α δην ε νε εκρωσας
τη α στρα πη της Θε ο τη τος ⁶ ο τε δε και τους
τε θνε ω τας εκ των κα τα χθο νι ων α νε ε στη
σας ^Δ πα σαι αι δυ να μεις των ε που ρα νι ων ε

κραυ γα ζον ^ε Ζω ο δο τα Χρι στε ο Θε ος η μων

δο ο ο ξα σοι ^Δ

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος ^λπζ Γα ρ

Ο ρ θο δο ξι ας ο φω στηρ ^Δ Εκ κλη σι ας το

στηριγ μα και Δι ι δα σκα α λε ^ρ των μο να στων

η κα λλο νη ^Δ των θε ο λο γων υ περ μα χος α προ

οσ μα χη η τος ^ρ Γρη γο ρι ε θαυ μα τερ γε ^Δ

Θε σσα λο νι κησ το καυ χη μα κη ρυξ τη ης χα ρι ι

τος ^ρ ι κε τευ ε δι α παν τος ^Δ σω θη ναι τας

ψυ υ χας η η μων ^ρ

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἀπολυτίκιον Ἁγίου Νικολάου τοῦ Πλανᾶ.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος ^ζ Πα ρ

Τ ^{Πα} ας του πλα νᾶ πα γι δας εκ φυ γων ι ε ρω τα

τε ^Δ α πλα νως ε πο ρευ θης ^Δ δι α βι ι σ πα τηρ η

μων ^π Νι κο λα ε α οι δι με Πλα να ^Δ ου ρα νι α χα

ρι σμα τα λα βων ^{π 9} α γρου πνι αις και νη στει ει αις ι
 ε ρορ γων ο σι ως τω Κυ ρι ω σθ ^{π 9} ο ον περ κα θι
 κε τευ ων εκ τε νως ^{Α 2} Να α ξι ον ι ε ρα τευ μα ^{Α 2}
 πρε σβευ ε δω ρη θη ναι και η μιν το θει ον ε ε λε ε
 ος ^{π 9}

Ἀπολυτίκιον ἕτερον Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Η ^{Γα} ει ω ^{Νη} Πνε ευ μα τι συγ κρο τη ^{Γα} θεν ^{Γ 22} τες ²² δη ²² μοσ
^{Νη} ω ω φθη τε ^{Γα} τρο παι ο φο ρος ^{Γ 22} Α θλο φο ο ροι ^{Πα} Χρι
^{Νη} στς ^{π 9} 8 τεσ σα α ρα κο ον τα ^{Νη} δι α πυ ρος γαρ και υ
^{Γα} υ ^{u 9} δα τος εν ^{u 9} δο ^{u 9} ξοι ^{u 9} δο ^{u 9} κι ^{u 9} μα ^{Πα} σθεν ^{Πα} τες λαμ ^{Πα} πρω ^{Πα} ως ε
^{Γα} δο ο ^{π 9} ξα ^{π 9} σθη η τε ^{π 9} αλλ ^{π 9} αι τη ^{π 9} σα ^{π 9} σθε ^{π 9} Τρι ^{π 9} α ^{π 9} δα ^{π 9} την ^{π 9} υ ^{π 9} περ
^{u 9} ου ^{u 9} σι ον ^{u 9} δω ^{u 9} ρη ^{u 9} σα ^{u 9} σθαι ^{u 9} η ^{u 9} μιν ^{u 9} το ^{u 9} με ^{u 9} γα ^{u 9} ε ^{u 9} ε
 λε ^{Γ 22} ος ²²

Ἀπολυτίκιον Ἁγίων Ἀναργύρων

Ἦχος Γα ρ

Α ^{Γα} γι ^{Γα} οι ^{Γα} Α ^{Γα} να ^{Γα} ρ ^{Γα} γυ ^{Γα} ροι ^{Γα} και ^{Γα} αι ^{Γα} θα ^{Γα} αυ ^{Γα} μα ^{Γα} τουρ

γοι ^δ ε πι σκε ε ψα ^{Νη} σθε τας ασ θε νει ας η
 μων ^Δ δω ρε αν ε λα βε τε ^Δ δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν ^δ

Δόξα. Κοντάκιο τοῦ Ἱεράρχου.

Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ. Ἦχος πλδ' Νη ς

Τ ^{Νη} ο της σο φι ι ας ι ι ε ρον και θει ον
 ορ ^{Πα} γα α νον ^β θε ο λο γι ι ας τη ην λαμ
 προν ^{Νη} συμ φω νως σαλ πι ι γγα ^β α νυ μνα μεν σε
 Γρη ^{Πα} γο ρι ι ε θε ορ ρη μον ^δ αλλ ως νϛ ϛς νο
^{Νη} ι ι τω προ τω πα ρι στα με ε νος ^β προς αυ
 τον τον νϛ η μων Πα τε ερ ο δη γη σον ^Δ ι να
 κρα ζω μεν ^δ ^{Νη} χαι ρε κη η ρυ ξτης χα α ρι ι τος ^ν
 Καὶ νῦν.

Κοντάκιον. Αὐτόμελον.

(Κατὰ τὰς Α', Β', Γ', Δ' Κυριακὰς τῆς Μεγάλης
 Τεσσαρακοστῆς καὶ τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀκαθίστου).
 (φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλδ' Νη

Τ ^{Νη} η υ περ μα α χω ρα α τη γω τα νι κη
 τη ^{Πα} ρι ι α ^β ως λυ τρω θει ει σα τω ων δει

νων ευ χα ρι στη ρι ι α α να γρα φω σοι
 η πο λι ις σθ Θε ο το κε αλλ ως ε ε χθ
 σα α το κρα τος α προ σμα χη η τον εκ πα
 ντοι ων με κιν δυ νων ε ε λευ θε ρω σον ι να
 κρα ζω ω σοι χαι ρε Νυ υμ φη Α νυ υμ φε ευ
 τε ε ε ε ε ε

***

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος
 α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην

Α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μισ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η ησον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

Α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο
ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι
ι ι ος Α α α α θα α α α α α α
α α α α α α α α α α α α να το
ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Νηλέως Καμαράδου († 1922)

Ἦχος Δι-θ

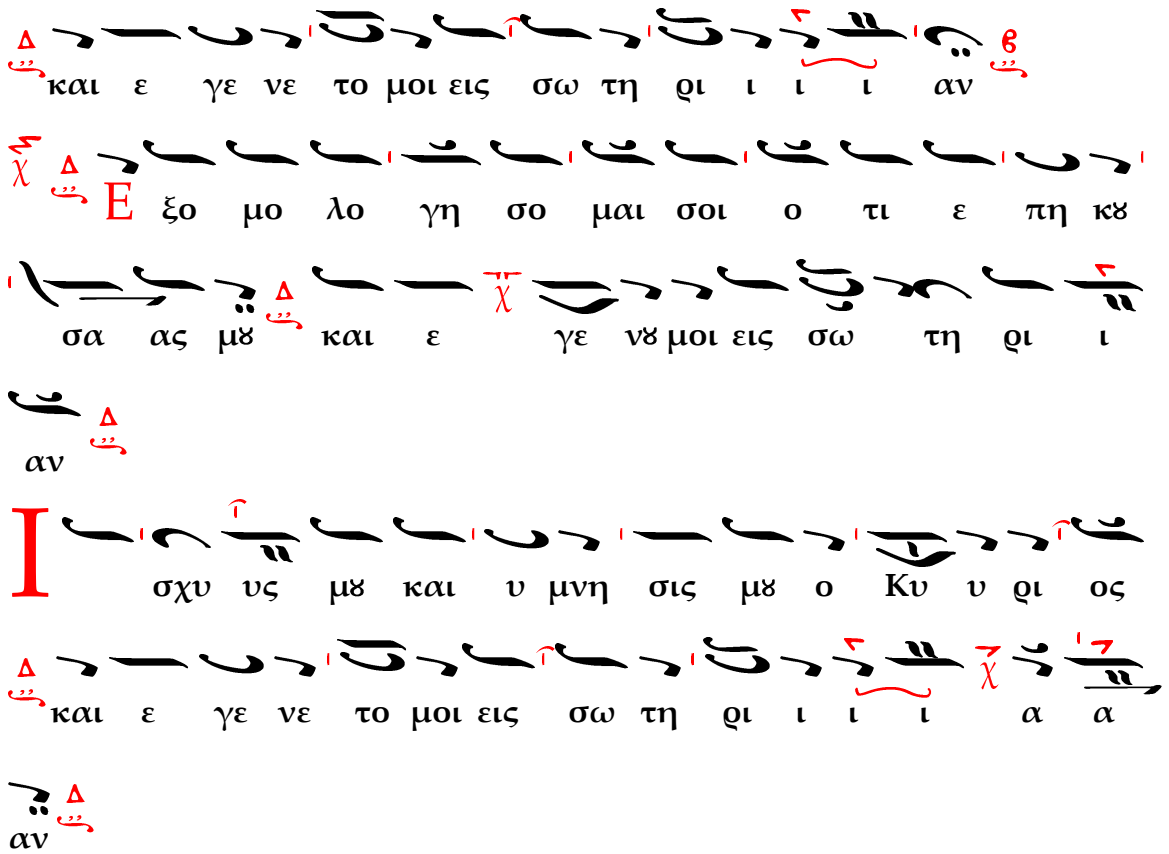
N ε ε ε ε ε ε ε ε ε Δυ υ υ υ υ
υ ω υ υ υ υ να α α α α δυ υ να α α

μις

A α α α α α α α α α α α α
α α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχὰς σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται· καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραρρῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἦτις, ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα (γ). ᾠχος β'. (Ψαλμὸς ιθ').

Ἦχος Δι-θ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου

το ο νομα τϑ Θε ϑ I α α κωβ

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἧ ἂν ἡμέρᾳ

ε πι κα λε ε ε σω ω ω με θα α σε

A λλη λϑ ï ï α A α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ
 ï ï ï ï α A α α αλ λη η λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Β' Νηστειῶν (Μαρκ. β' 1-12).

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοὺμ δι' ἡμερῶν καὶ ἠκούσθη ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων. Καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ

διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορούξαντες χαλῶσι τὸν κράβαττον ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἴδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθήμενοι καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὗτος οὕτως λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ εἷς ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγνοὺς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας - λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειρε καὶ ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράβαττον ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεὸν λέγοντας ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Ἦχος ἰὺ Δι. ς

ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
ι ε ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
σοι ο ι ο ι ο ι

Χερουβικόν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Πα. ς

Ο ι τα α α α α α α α α α Χε
ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ρου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
Χε ρου ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι μ υ υ

υ υ σι ι ι ι ι μ υ υ υ υ σι ι
 κω ως ^M ει ει ει ει κο ο ^{Πα} νι ι ι ι ι ^{μικρό παρακάλεσμα}
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ο ο ο ο ο ο ο ει ει κο ο
 νι ι ι ι ζο ο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι αι αι αι
 αι αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι οι οι οι οι
 οι οι οι οι οι ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ω ω ^{Δι}
^{Κε} Τρι α α α α α α α α α α α α α α
 α α ια α α α α ^u τρι α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α δι ^u τον τρι σα α α α γι ον ^{Πα}
 υ υ υ μνο ον προ ο σα α α δον τε ες
 πα α α α α α α α α α α α α σαν την βι
 ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ω τι ^{Δι}
^{Πα} κη η η η η η η η ην α πο θω ω ω με

ε θα με ε ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι με ε ρι ι μνα αν

Ω ς το ον Βα σι λε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε χε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε
 ιε ε ε ε βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε

α των ο ολων υ πο δε ξο ο ο με ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι
 αι αι αι αις α ο ρα α α α α α α τως δο

ρυ φο ρου ου ου με ε νον τα α α α α α
 ξε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι α α α α α

α α α α α α α

Ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀνθολογίας Θεοδώρου παπα-Παράσχου, Φωκαέως, μετὰ
 σημάνσεως τῶν ρυθμικῶν ποδῶν καὶ τῶν ἔλξεων, ὡς καὶ τινων ἄλλων
 σημείων, παρὰ Ἰωάννου Β. Ἀρβανίτη, μουσικοδιδασκάλου.

ΑΘΗΝΑΙ 2003

Τὰ παρόντα ἀπό τὴν "Θεία Λειτουργία" τοῦ Παναγιώτου Παππᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε η η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η η σον

Κ υ υ ρι ε Ε λε η η σον

Δι-θ

Π α ρα σχϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα α σχϑ Κυ υ ρι ι ι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Π α ρα σχϑ ϑ Κυ ρι ι ε

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

Α μη η η η η ην

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϑ

ἢ ἕτερον

Κ αι τω πνευ μα τι ι ι σϑ

Μέλος ἀρχαῖον, ἐξήγησις Σίμωνος Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Α Δι γα πη σω ω σε Κυ υ ρι ι ε ε ε η

Ἀμήν.

***

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι νε σε ως

Κ αι με τα τσ πνευμα το ος σσ

Ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον

Α ξι ον και δι και ον *καὶ ἄλλως :* Δι

Α ξι ον και δι ι και αι αι ο ον

Η Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Μέλος ἀρχαῖον, συντηθὲν ὑπὸ Ἰωάννου Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Δι

Α γι ος α γι ο ος α α γι ι ο ο ο

ο ο ο ο ος Κυ υ υ υ ρι ι ι ρι ι

ο ος Σα βα ω ω ω ω ω ω ω θ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου ου του ου

ου ου ου ρα α ου ρα νο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος και αι αι αι αι αι η η η η η και αι

η γη η η η η η η η η η η η η η η

τη η η η η η η η η η η η η η η η

A α μη η η η η η η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η η η η η
η η α α α α μη η η η γη η η η η η η

ην

Σ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε υ υ σε ε υ μνου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου μεν Σε ε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο ο ο γου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου μεν Σοι οι οι οι
οι ε ε ε λε ευ χα α α α α α α α α ρι
ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με εν Κυ υ υ
υ υ ρι ι ι η ι ε ε και αι αι αι
λαι αι αι αι δε ε και δε ο ο ο ο ο ο
ο ο με ε δε ο με θα α α α α α α α α

σου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η μω ω ω ω
ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ο ο ο Θε
ο ο ο ο ος η μω ω ω ω ω ω ω ω
ων

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπί σοι χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις, ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν·

Ἦχος πλ. Γα ρ

Επι σοι χαίρει κεχαριτωμένη πα
σα ἡ κτίσις Ἀγγέλων το σύστημα καὶ ἀνθρώ
πων το ο γένος ἡγιασμένε να ε καὶ Πα
ραδεισε λογι κε παρθενικὸν καύχημα ἐξ
ης Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν ο προ
αιώνων ὑπάρχων Θε ε ος ἡ η μων

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, στιχηραρικόν,

Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἤχος Δι-Ϟ

η ην γαρ ση η η η ην μη η η η η
η η ηη η η τρα α αν θρο ο ο ο ζω ο
ο ο ο ο νο ο ο ον ε ε ε ε ε ποι
οι οι οι οι οι η η η ηη η η σε και
την ση η η ην γα στε ε ε ε ε ε ε
υε ε ε ρα πλα τυ τε ε ε ε ε ε ε
ε ε ε ε ε ρα α α αν υ υ υ υ ου υ
ρα α νω ω ζω ωω ω ω ω ω ω ων α
α α α α α πει ει ει ει ει ειρ γα α α α α
α σα α α ζα α α το ε πι ι σοι οι
οι οι οι ζοι οι οι χαι αι αι αι αι αι αι αι
αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι χαι αι αι αι
αι αι αι αι ρει κε χα α ρι τω ω με ε ε
ε ε ε ε ε ε υε ε ε ε ε ε ε νη η

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι σιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σϷ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σϷ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σϷ με τας χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νη ν σϷ
 Α λλη λϷ ι α Α λλη λϷ ι α Α λλη
 λϷ ι α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με

νὸν ^Δ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς τὸ αἰὼ ὦ νος ^θ (δὶς)

Tὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη

με εὐενοοον ^Ζ ἀπο τὸ νῦν καὶ ἐὼς

τὸ αἰὼ ὦ νο ο ος ^Δ